

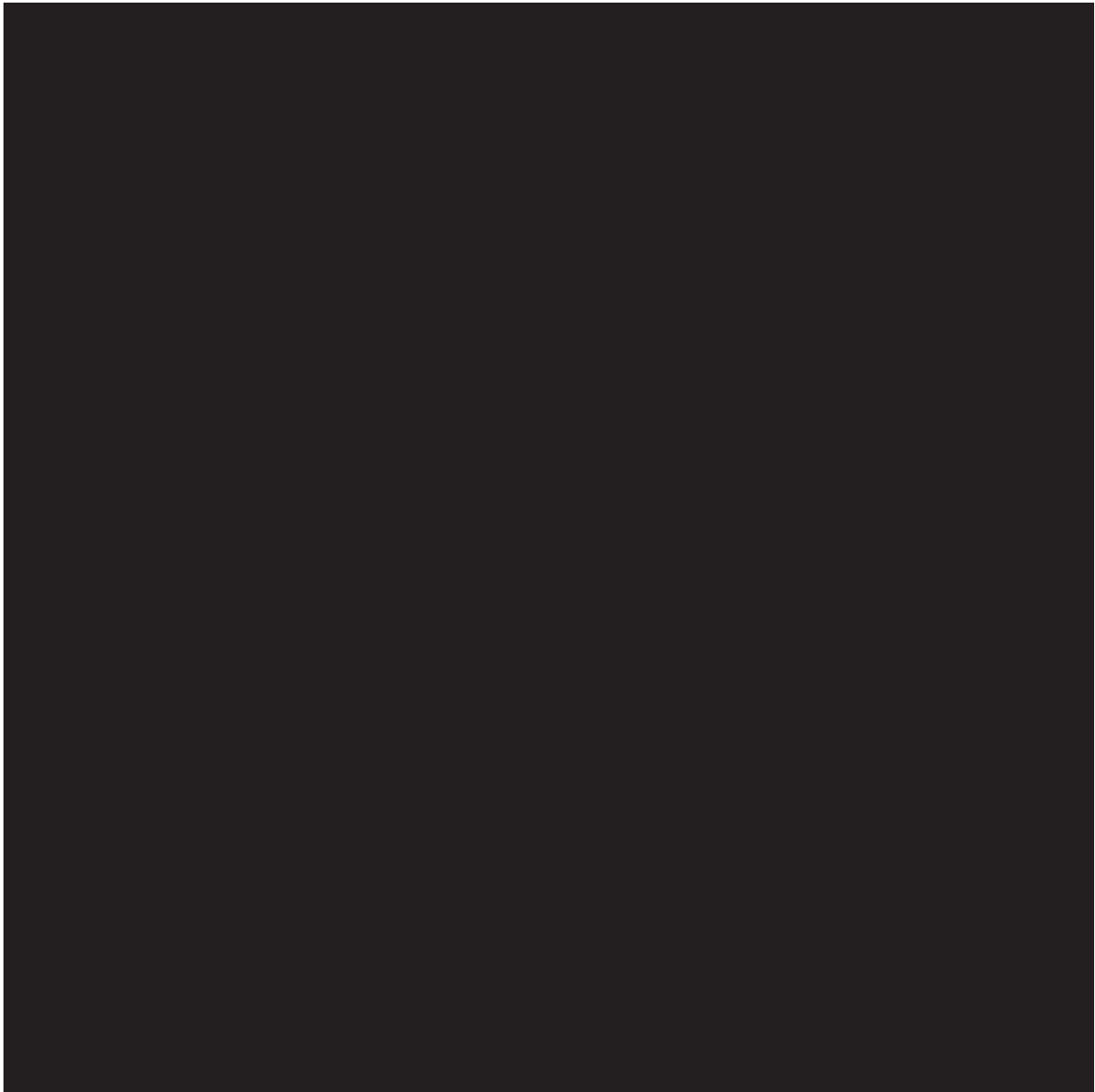

BEA MAETZU

L'AVENTURA ÍNTIMA I LLIURE DE L'ABSTRACCIÓ

August Puig

2 0 2 3
CASA DE CULTURA

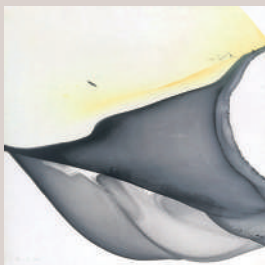
L'AVENTURA ÍNTIMA I LLIURE DE L'ABSTRACCIÓ

BEA MAETZU

L'AVENTURA ÍNTIMA I LLIURE DE L'ABSTRACCIÓ

August Puig

2 0 2 3
CASA DE CULTURA

ÀREA DE CULTURA / AJUNTAMENT D'ALCOI

President: Antoni Francés, Alcalde d'Alcoi

Coordinació: Raül Llopis, Regidor de Cultura

ARTS PLÀSTIQUES/ CONSELL ASSESSOR:

A. Alberola	M. Conca	M. Navarro
E. Balaguer	C. Cortés	S. Pastor
A. Beneito	C. Dalfo	C. Perelló
S. Bofill	D. Giralt	J. Sou
M. Boix	M. Guillem	J. Tormo
J. Botella	R. Juan	F. Ventura
N. Cadenes	C. Jorques	F. Verdú
R. de la Calle	V. Luna	V.M. Vidal
J. Castejón	J. Maluquer	S. Vilaplana
F. Castro	X. Montllor	M. Zingraff

DIRECCIÓ:

Antoni Miró

Edita: Ajuntament d'Alcoi

© Dels autors

© AMB-Disseny

© Ajuntament d'Alcoi

Maquetació: AMB i Joan PS per a Digital[...]Gràfic

Traducció i correcció: Gabinet de Normalització Lingüística d'Alcoi

Imatge portada: *Sense títol, 1972*
(70x70, marouflage d'oli sobre llenç)

AJUNTAMENT D'ALCOI

CENTRE CULTURAL
MARIO SILVESTRE
AJUNTAMENT D'ALCOI

GENERALITAT
VALENCIANA

ELS AUTORS CEDEIXEN VOLUNTARIAMENT ELS DRETS DE REPRODUCCIÓ

AUGUST PUIG A ALCOI

L'aventura íntima i lliure de l'abstracció

L'esquinçament líric del color i l'emotiu cant de la matèria que creua la textura explosiva de la tela es reuneixen en els quadres d'August Puig en una ferma però natural i intrínseca defensa de l'informalisme abstracte. El seu compromís cultural i un gran caràcter pictòric aterren en l'homenatge que li ret Alcoi amb l'exposició organitzada en la Casa de la Cultura i en la qual l'artista Antoni Miró actua com a principal promotor de l'esdeveniment.

La trajectòria d'August Puig (1929-1999), nascut a Barcelona, sembla haver vist la llum d'una manera innata. A aquesta figura essencial per a entendre la pintura contemporània espanyola i catalana, el desig de la síntesi abstracta el va acompanyar gairebé des de sempre, quasi d'una manera inconscient, molt abans fins i tot que s'afermara en aquest camí en el qual tan difícil li va resultar obrir-se pas en els anys de la dictadura franquista. Aquest artista català va viure en la seua pròpia família els estralls de la repressió i la censura, i això va forjar en ell un poderós caràcter ideològic que va enunciar sempre amb contundència en la seua pintura buscant més enllà de l'expressió per a formular la seua pròpia cosmovisió; una cosmovisió acolorida d'idealisme i de fe en tot el que és viu, una sort d'humanisme *puignià* que troba en la tela, el color i el gest el canal idoni per a comunicar-se amb el món.

Va créixer en els anys de la postguerra amb una tremenda passió pel coneixement, la música i la literatura, uns elements que alimentarien tota la seua vida i que van assentar les bases de la seua gran sensibilitat. Classificat, paradoxalment, com un artista inclassificable, començaria a demostrar una sincera devoció pel camí de l'abstracte i arribaria a erigir-se en el primer artista espanyol que crearia una obra d'aquest signe. La seua relació amb els artistes que serien els màxims exponents de la renovació de la pintura en territori nacional —en el sentit cronològic i contextual més actual— es va diluir, però no va desaparèixer perquè va contactar amb els corrents d'avantguarda que l'esperaven a París, una ciutat a la qual va arribar amb una beca que obriria al pintor —i a altres de la seua generació— les portes de la modernitat pictòrica. Inicia així una etapa d'anades i vingudes, influències indelebles que marcarien el seu estil per a sempre: el surrealisme europeu, el cubisme en versió Duchamp, Kandinsky, Miró, Klee o Picasso; però, sempre, la millor adaptació del mateix August Puig.

En els 50 entaularia sinergies estètiques amb marxants d'alt rang com ara Olaf Hudwalcker, amb el qual va mantindre una dècada d'estreta relació professional. Després, ja en els anys 70, signa un contracte de representació internacional exclusiu amb Manuel Barbié. A partir de llavors, s'arrelaria novament en la seua terra, en una idíl·lica aventura —de les moltes que va viure—, en establir-se en una finca de Monells que va restaurar i on va convertir l'entorn en un escenari cultural de reunió i creació. Un petit paradís en la terra, convocatòria a una *república lliure* en la qual l'única consigna era la consagració a la llibertat de l'art. La seua vida va estar plena de viatges, però també de reconeixements i d'esdeveniments que van portar el seu art per tot el món. Entre una infinitat d'exposicions, cal esmentar la que va realitzar en la Tate Gallery de Londres l'any 1962 i l'exposició antològica que va tindre lloc en la Biennal de São Paulo en 1977, dues efemèrides que l'encimbellarien als annals de la història de l'art; no únicament per la seua rellevància artística, sinó per la seua projecció internacional.

Quan falta un any per al 25é aniversari de la seua defunció, Alcoi rep, enguany, qui va interpretar la tauromàquia de Goya i de Picasso, les poesies pintades d'abstracte que la literatura li va inspirar i que ens deixa, en mítiques sèries nodrides pel *duende* lorquià, aquell «Llanto por la muerte de Ignacio Sánchez Mejías» que, amb esquinçament, toca l'ànima. Contemplar l'obra d'August Puig és contemplar la naturalesa en estat pur, la descàrrega sense agressivitat, el dramatisme contingut de quelcom que recorre la superfície sense que res ni ningú ho puga detenir. Es tracta d'una abstracció de gran llibertat formal; d'un llenguatge cuidat alhora que espontani i implacable, ple de moviment; una dansa informalista que es nodreix del color i vivifica un gest líquid que s'estén, però no envaeix, que representa una filosofia platònica sense més pretensió que la de reflectir el propi sentir.

Puig sempre ofereix una cosa nova, una aura d'originalitat recorre les seues pintures manifestant una delicadesa incomparable a l'hora de compondre la forma i crear espais al seu voltant sense més figura que la interpretada. Suggereix amb la textura i sorprén amb el tractament d'algunes teles, en les quals deixa el material de l'aspra arpillera perquè tots la puguem veure i, així, assumim i gaudim el seu vívid, màgic contrast. Desborda les seues emocions sense exagerar-ne el traç; afeg gest quan el pla es conté; és informalista, surrealista, expressionista, existencialista i, alhora, cap d'aquestes coses, perquè les integra amb una intencionalitat més pròxima a l'assimilació natural de l'estil. August Puig és un animal exòtic de la pintura, tan espiritualment convençut com instintiu i únic en la seua espècie.

Bea Maetzu

Sense títol, 1959 (82x60, oli sobre llenç)

Sense títol, 1960 (100x70, marouflage d'oli sobre llenç)

Sense títol, 1965 (60x60, marouflage d'oli sobre llenç)

Sense títol, 1966 (92x70, marouflage d'oli sobre llenç)

Sense títol, 1966 (65x54, oli sobre llenç)

Sense títol, 1967 (29x87, marouflage d'oli sobre llenç)

Sense títol, 1968 (65x93, oli sobre llenç)

El Déu Tor, 1969 (60x75, oli sobre llenç)

Sense títol, 1970 (60x72, oleo sobre arpillera)

Sense títol, 1971 (60x75, oli sobre llenç)

Sense títol, 1971 (76x116, oli sobre arpillera)

Sense títol, 1972 (70x70, marouflage d'oli sobre llenç)

Guillotinat 1972 (71x70, marouflage d'oli sobre llenç)

Sense títol, 1974 (65x100, oli sobre llenç)

Sense títol, 1974 (81x100, oli sobre llenç)

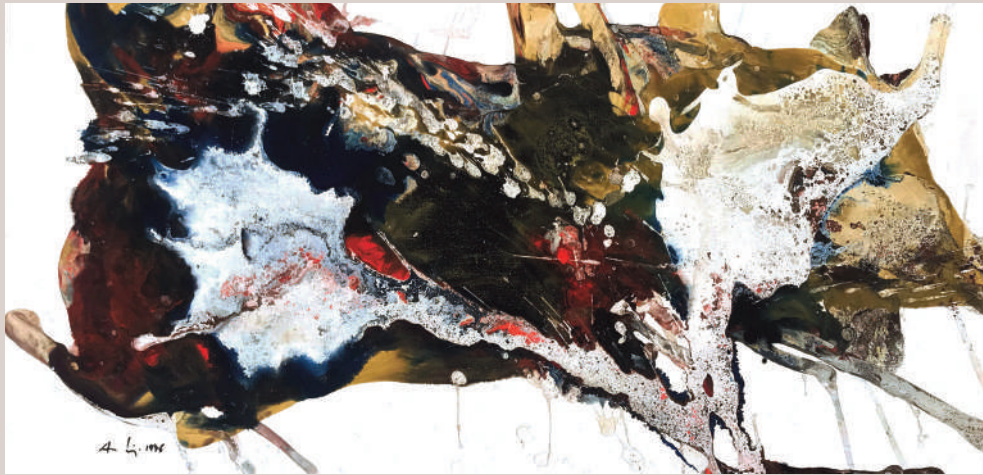
Sense títol, 1974 (75x100, oli sobre llenç)

Sense títol, 1974 (81x75, oli sobre llenç)

Sense títol, 1975 (81x60, oli sobre llenç)

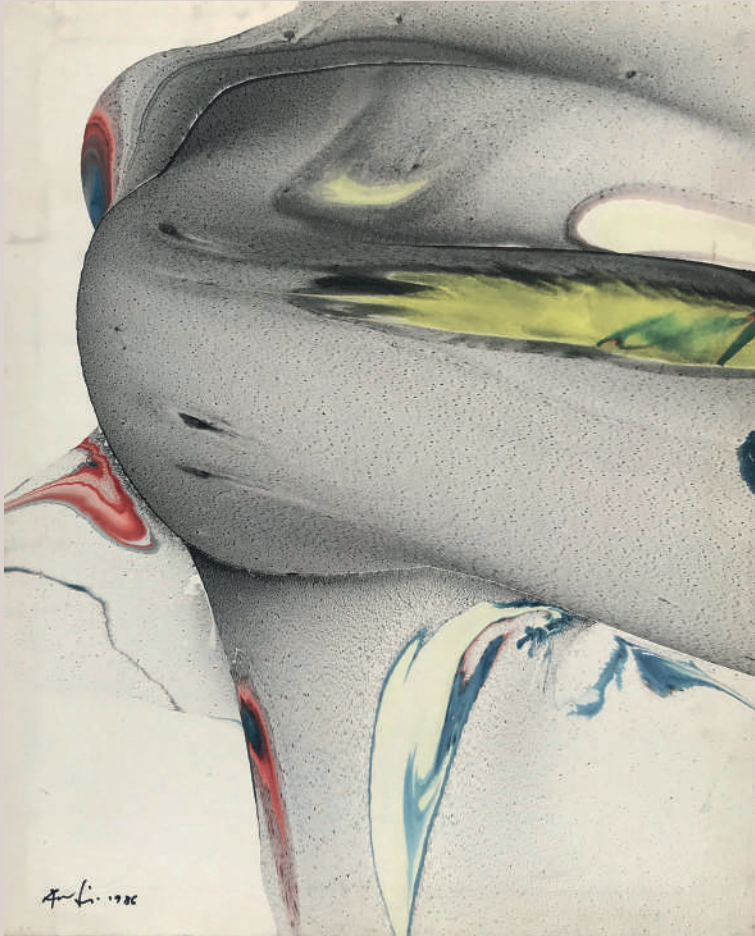
Sense títol, 1976 (60x130, oli sobre llenç)

Sense títol, 1979 (100x81, oli sobre llenç)

Revelation of the inner eye, 1985 (80x80, oli sobre llenç)

Flor verinosa, 1986 (81x65, oli sobre llenç)

Profeta, 1989 (81x81, oli sobre llenç)

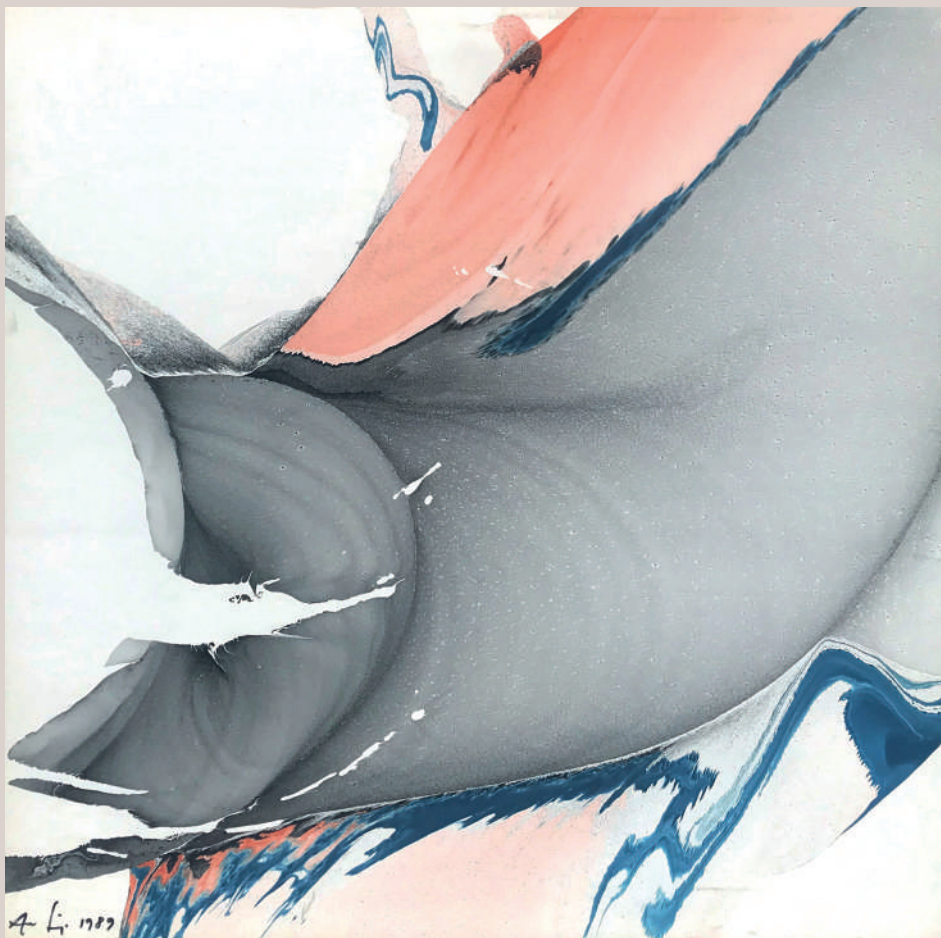
Sense títol, 1989 (82x100, oli sobre llenç)

Sense títol (81x100, oli sobre llenç)

Imatge beduïna, 1989 (100x51, oli sobre llenç)

Graznido, 1989 (81x81, oli sobre llenc)

Llimb, 1991 (82x81, oli sobre llenç)

Sense títol, 1999 (62x45, marouflage d'oli sobre llenç)

Sense títol, 1999 (62x42, marouflage d'oli sobre llenç)

Sense títol, 1999 (65x50, marouflage d'oli sobre llenç)

Sense títol, 1955 (mixta sobre paper)

Sense títol, 1955 (mixta sobre paper)

Sense títol, 1956 (mixta sobre paper)

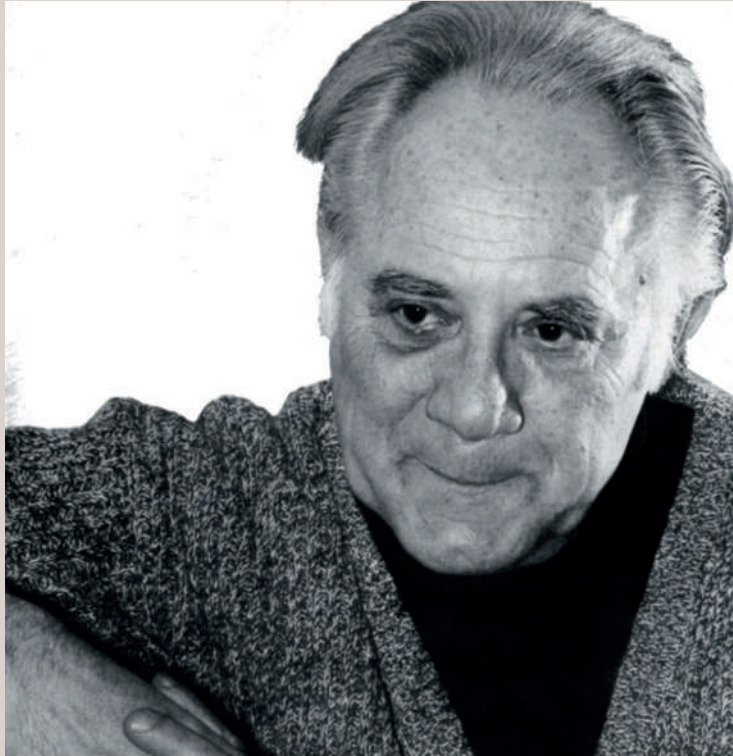
Sense títol, 1956 (mixta sobre paper)

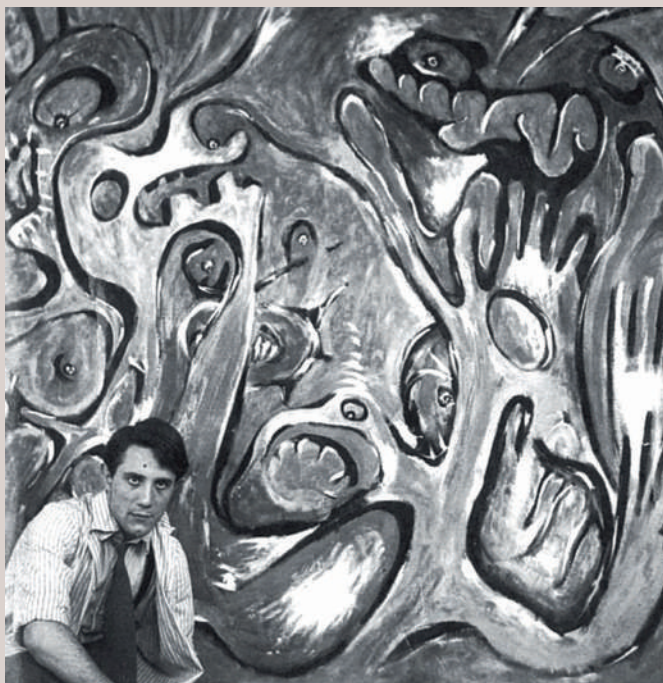

Sense títol, 1960 (mixta sobre paper)

Sense títol, 1960 (mixta sobre paper)

AUGUST PUIG
Barcelona, 1929
Monells (Girona), 1999

**EXPOSICIONS
DESTACADES:**

2018: Castell de Calonge,
Palamós (Girona). 2014:
Museu Gustavo de
Maeztu, Estella-Lizarra
(Navarra). 2010: Fundació
Fita i Casa de Cultura de

Girona, Castell de Benedormiens (Girona). 2009: (Homenatge) X Aniversari en la Casa de la Cultura, Girona. 2008: Sala Parés, Barcelona. 2006: “August Puig. Homenaje”, II Feria MarbArt, Marbella (Màlaga); “Informalisme a Catalunya, 1957-1967”, Fundació Caixa de Tarragona, Tarragona; Museu d’Art Jaume Morera, Lleida. 2001: (Homenatge), Museu de l’Empordà, Figueres (Girona). 2000: (Homenatge) Centre d’Art Santa Mònica, Barcelona. 1998: Ateneu de Barcelona, anys 1949, 1962, 1965, 1976, 1983, 1989, 1990, 1994, 1996 i 1998. 1998. Institut Françaçs, Barcelona. 1997: Instituto Cervantes, París. 1995: Convent dels Mínims, Perpinyà. Galleri & Kunsthandel de Agustin & Rosenstein, Helsingborg (Suècia); Le

Corum, Montpeller. 1994 i 1976. Saló Tinell, Barcelona. 1990-1994: Centre d'Art Santa Mònica, Barcelona. 1991-1993: Galeria Salvador Riera, Barcelona. 1991: Sala de Exposiciones de la Comunidad de Madrid; Centro Atlántico de Arte Moderno, Las Palmas de Gran Canària. Galeria Monellis, Helsingborg, Suècia. 1988: Fons d'Art de la Generalitat, Girona. 1987: Museu de Landskrona (Suècia). 1986: Fundació March, Madrid; Fundació La Caixa, Barcelona i Girona; Galleri G., Helsingborg (Suècia). Bülow'ska Galleriet, Malmö. 1985: Galeria Dau al Set, Barcelona; Fons d'Art Xarxa Cultural, Barcelona; Ministeri de Cultura, Madrid-Barcelona. 1984-1985: Privat-Ausstellung George Black, Bad Homburg (Alemanya); Galeria St. Lluch, Olot. 1984: Museu Tèxtil, Terrassa; Sala Municipal, Girona. 1982: (Antològica), Heppenheim (Alemanya); Museo Español de Arte Contemporáneo, Madrid. 1980: Galerie Marbach, Berna (Suïssa). 1979: (Antològica) Galeria Dau al Set, Barcelona. 1977: Galería Italia, Alacant; (Antològica) Biennial de Sao Paulo, Brasil. 1976-1977: Fundació Miró, Barcelona. 1975: (Antològica) Museu d'Art Contemporani, Eivissa. 1969: Museo de la Universidad, Mayagüez (Puerto Rico). 1966-1969: Galerie Marbach, París. 1965: Sala Dirección General de Bellas Artes, Madrid. 1964: Col·legi d'Arquitectes, Barcelona. British Institut, Barcelona; Museo de Bellas Artes, Màlaga. 1962: Tate Gallery, Londres. 1961: Galerie La Hune, París. 1960: Gallerie Hella Nebelung, Düsseldorf (Alemanya). 1959: Galerie Olaf Hudtwalcker, Frankfurt (Alemanya). 1958: Galerie Springer, Berlín. 1956. Galerie Parnass, Wuppertal, Estocolm. 1951: Galerie Artiste et Artisan, París. 1950: Galerie Monoicos, Montecarlo, (Mònaco).

LA SEUA OBRA EN:

Museu d'Art Modern de Barcelona; Museo de Arte Contemporáneo de Madrid; Museu d'Art Modern de París; museus de Hannover, Kassel, Darmstadt i Frankfurt, a Alemanya; Cincinnati Art Museum, als EUA; Museu d'Art Contemporani d'Eivissa; Museu d'Art Contemporani de Vilanova i la Geltrú (Barcelona); Museu d'Art Contemporani de Vilafamés (Castelló); Museo de Arte Contemporáneo Español, Patio Herreriano, Valladolid. Vilanova i la Geltrú (Barcelona); Museu d'Art Contemporani de Vilafamés (Castelló); Museo de Arte Contemporáneo Español, Patio Herreriano, Valladolid.

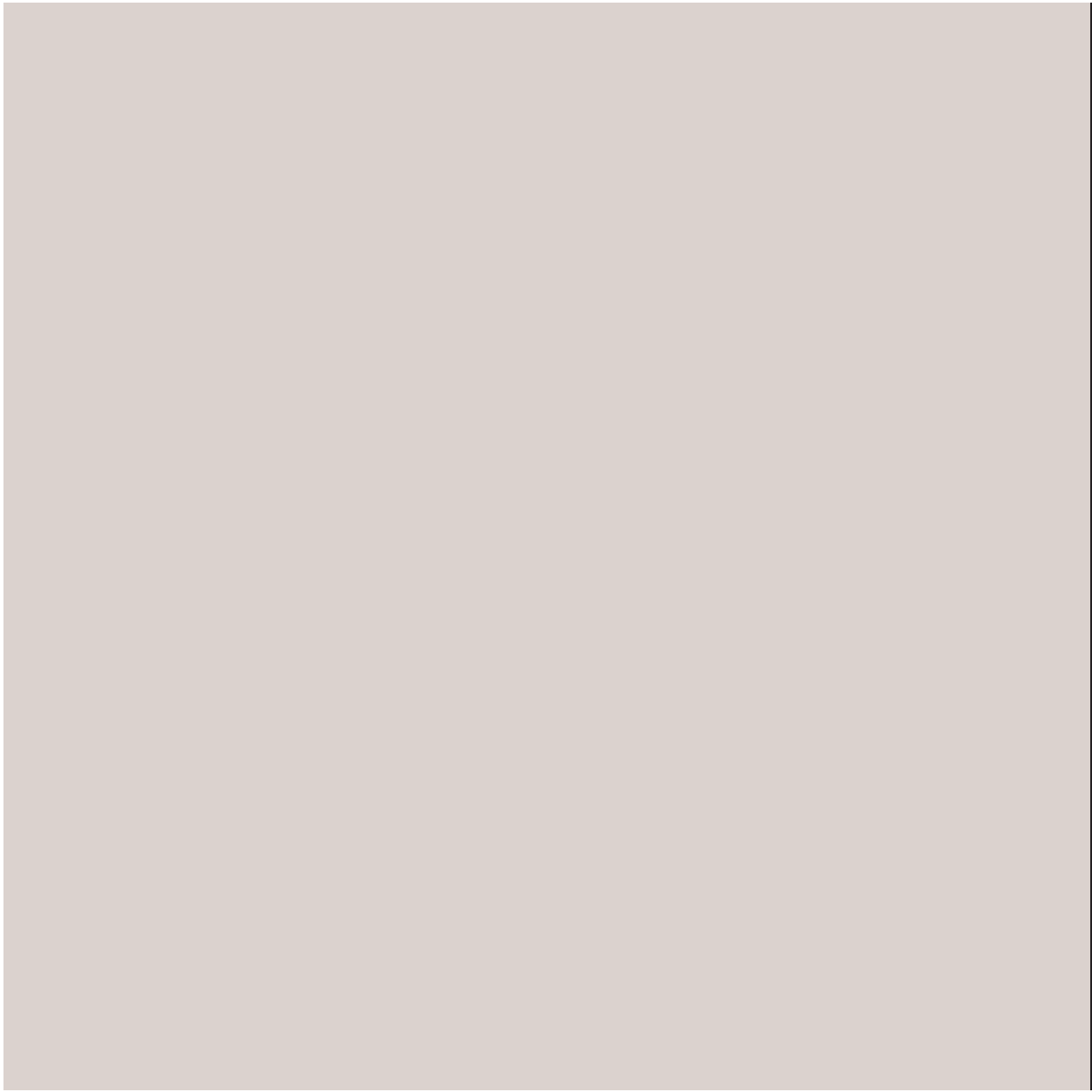

CENTRE CULTURAL
MARIO SILVESTRE
AJUNTAMENT D'ALCOI

AJUNTAMENT D'ALCOI

CÀTEDRA
ANTONI MIRÓ
D'ART CONTEMPORANI
UNIVERSITAT VALÈNCIA
AJUNTAMENT D'ALCOI
AJUNTAMENT D'ÒTOS
GENERALITAT
VALENCIANA

L'AVENTURA ÍNTIMA I LLIURE DE L'ABSTRACCIÓ

August Puig

Alcoi, 31 Maig- 28 Juliol 2023

CASA DE CULTURA

CENTRE CULTURAL
MARIO SILVESTRE

AJUNTAMENT D'ALCOI

CÀTEDRA
ANTONI MIRÓ
D'ART CONTEMPORANI
UNIVERSITAT D'ALACANT

AJUNTAMENT D'ALCOI
AJUNTAMENT D'OTIS

GENERALITAT
VALENCIANA